

Dosar nr. CAF/2005

ROMANIA
TRIBUNALUL
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DECONTENCIOS ADMINISTRATIV
Completul specializat în contencios administrativ și fiscal

SENTINȚA NR.

Ședința publică din 06 iunie 2006

Tribunalul compus din:

Președinte:

Grefier:

Pe rol fiind pronunțarea asupra contestației formulate de contestatorul
cu domiciliul în str. nr. jud. în
contradictoriu cu intimatele DIRECȚIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI
cu sediul în str. Ștefan Moșteru, nr. 1, AUTORITATEA NAȚIONALĂ A
VĂMILOR, cu sediul în strada nr. 1, DIRECȚIA REGIONALĂ
VAMALĂ cu sediul în str. nr. 2 și BIROUL VAMAL
cu sediul în str. I. nr. jud.

La apelul nominal făcut în ședință publică au lipsit părțile.

Procedura de citare este îndeplinită legal.

Acțiunea a fost timbrată cu timbru judiciar în valoare de lei, achitându-se și taxa de
timbru în cuantum de lei RON cu chitanța nr. 2005 (fila 7 dosar).

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, arătându-se că dezbaterile
asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de 2006, fiind
consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din
prezenta sentință, când, având nevoie de timp în vederea deliberării, instanța a amânat
pronunțarea pentru astăzi 2006.

TRIBUNALUL

Deliberând, constată următoarele:

La data de 17 martie 2005 (Societate M. J. J. din Vamală, str. nr. jud. județul Vamală, a solicitat instanței de contencios administrativ ca în contradictoriu cu
D.G.F.P. Autoritatea Națională a Vămilelor, Direcția Regională Vamală și Biroul
Vamal să anuleze decizia nr. din 15 martie 2005, emisă de D.G.F.P. și
titlurile executorii, respectiv actul administrativ nr. din 15 martie 2005, privind taxele vamale
și alte drepturi cuvenite bugetului de stat pentru suma de lei, actul de stabilire a
dobânzilor nr.7 din 16 martie 2005, pentru suma de lei, actul de stabilire a
penalităților nr. din 2005, pentru sumele de lei și lei, procesul
verbal nr. din 2005 privind calculul sumelor prevăzute prin titlul executoriu pentru
suma de lei.

De asemenea, s-a solicitat anularea somației de plată nr. 58 din 26 aprilie 2005 pentru
suma totală de lei, întrucât nu datorează această sumă bugetului de stat, precum
și suspendarea executării actelor ce fac obiectul contestației până la soluționarea definitivă a
cauzei.

În motivarea acțiunii se arată că prin declarația vamală din 15 martie 2003 a solicitat
aplicarea unui regim vamal preferențial pentru autoturismul Volkswagen Passat, cu seria
WWZZ3BZYP290316, an de fabricație 2000, întrucât certificatul EUR 1 nr.D 239009 depus,
arată că declarația vamală confirmă caracterul original al mărfii importate, ca provenind din
Comunitatea Europeană, conform art. 2 din Protocolul nr.4 privind definirea noțiunii de
„produse de origine”, anexă la Acordul European ratificat de România prin OUG nr.192/2001,
aprobată prin Legea nr.151/2002.

Biroul Vamal a acordat regimul vamal preferențial în mod corect ulterior, în urma controlului a posteriori s-a comunicat prin actul constatator că exportatorul menționat în certificatul EUR 1 nr. D. 239009 nu a solicitat la autoritatea vamală eliberarea unui astfel de certificat și nu a împuternicit în acest sens persoana care a sesizat

Într-o atare situație, prin actul constatator nr. din 2005 și procesul nr. din 2005, privind calculul sumelor cu titlu de dobânzi și penalități și Biroul Vamal, reclamantul a fost obligat să plătească suma de 1.362 lei, ca urmare a faptului că nu sunt îndeplinite condițiile de lege pentru un regim vamal preferențial. Constatarea organului vamal este în conformanță cu dispozițiilor legale, întrucât autoturismul importat este originar din Comunitatea Europeană conform actelor depuse și ca atare beneficiază de un regim vamal preferențial, așa cum dispune art.16 pct.1 lit.a din Protocolul nr.4 anexă la Acordul European privind asocierea României și statele membre ale Comunității Europene.

Imposibilitatea autorității vamale germane de a contacta exportatorul, persoană care nu înseamnă că nu se poate dovedi originea comunitară a mărfii, deoarece nu s-a verificat autenticitatea Certificatului EUR 1, prezentat autorității vamale române. În acest sens, art.5 pct.5 din Protocolul nr.4 dispune că „rezultatele verificării trebuie să indice cu claritate că documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate ca produse originare din comunitate”.

Mai mult, prin declarația fabricantului se stabilește în mod evident că documentele care atestă originea (certificatul EUR 1) corespunde produsului prezentat în accepțiunea la care se referă art.29 din același Protocol nr.4.

Actul nou depus în procedura administrativă de contestație, certificatul EUR 1 nr. D827873, confirmă și el încă odată caracterul originar al produsului, neavând relevanță exportatorul care a solicitat eliberarea acestui certificat de circulație a mărfii este altul decât cel din primul certificat.

Față de cele arătate, reclamantul consideră că autoturismul importat este originar din Comunitatea Europeană, existând suficiente dovezi și prezumții în acest sens, ceea ce justifică suspendarea executării actelor ce fac obiectul contestației.

În dovedirea acțiunii s-a solicitat proba cu acte.

Acțiunea este introdusă în termen legal și s-a timbrat în cuantumul prevăzut de lege.

Prin întâmpinarea de la filele 41-43 dosar, D.G.F.P. reclamantul a solicitat respingerea acțiunii, decizia ce se contestă este legală deoarece reclamantul nu a prezentat documente care să dovedească faptul că produsele în cauză sunt originare din Comunitatea Europeană. Actele la care se face referire în acțiune nu justifică acordarea unui regim vamal preferențial și ca atare suma de 1.362 lei este datorată bugetului de stat.

La rândul său Autoritatea Națională a Vămirilor – Direcția Regională Vamală a respins prin întâmpinarea de la filele 55-62 dosar, a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată, menținerea actelor atacate ca fiind legale și temeinice, precum și a obligației de plată a sumei totale de 1.362 lei, reprezentând diferențe de drepturi vamale (taxe vamale, Taxa de comision vamal, dobânzi și penalități de întârziere aferente).

Controlul a posteriori a stabilit că eliberarea certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 nr. D 239009 depus odată cu declarația vamală, nu corespunde realității, întrucât exportatorul menționat în acest document nu a solicitat acest lucru și nici nu a împuternicit o altă persoană în acest sens.

Într-o atare situație autoturismul importat nu are origine comunitară și prin urmare nu poate beneficia de un regim tarifar preferențial. Măsura anulării regimului tarifar preferențial a fost dispusă în mod legal ca urmare a verificărilor efectuate de către administrația vamală germană în baza relațiilor de colaborare dintre administrațiile vamale din România și Germania, conform protocoalelor încheiate în acest scop între cele două țări.

Acțiunea este nefondată.

Din actele și probele dosarului, tribunalul reține următoarele:

La data 12 mai 2005 sub nr.13909 s-a înregistrat la D.G.F.P. contestația formulată de [nume] împotriva actului constatator nr. [nume] din [data] 2005, al actului de stabilire a dobânzilor nr.7/16 martie 2005, actului de stabilire a penalităților nr.5 din 6 martie 2005, emise de Biroul Vamal [nume] pentru suma de [suma] lei pe considerent că nu poate beneficia de regim tarifar preferențial pentru importului autoturismului de marcă Volkswagen Passat, cu seria WWZZ3BZYP290316, an de fabricație 2000, nefiind originar din Comunitatea Europeană.

Prin decizia nr.28 din 12 mai 2005 D.G.F.P. [nume] respins în totalitate contestația formulată de petiționar ca neîntemeiată.

Pentru a dispune astfel, autoritatea administrativă a reținut că exportatorul menționat în certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr. D 239009 nu a solicitat autorității vamale eliberarea unui astfel de certificat și nu a împuternicit în acest sens persoana care a semnat, neputându-se confirma originea comunitară a bunului, motiv pentru care reclamantul nu poate beneficia de un regim tarifar preferențial.

Potrivit art.105 din Regulamentul vamal aprobat prin H.G. nr.1114/2001, preferințele tarifare stabilite prin acordurile sau convențiile internaționale la care România este parte se acordă la depunerea certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 și înscrierea codului stabilit pentru fiecare acord sau convenție în rubrica corespunzătoare din declarația vamală în detaliu.

La rândul său art.16 alin.1 lit.a și art.17 alin.1 și 7 din Protocolul nr.4 privind definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul European instituind o asociere între România, pe de o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, prevăd că produsele originare din comunitate beneficiază la importul în România de prevederile acordului prin prezentarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1. Acesta este eliberat de către autoritățile vamale din țara importatoare cu ocazia îndeplinirii formalităților vamale de import definitiv în vederea acordării preferințelor tarifare.

În cauza dedusă judecării petiționarul a prezentat certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr. D 239009 organelor vamale române care au efectuat operațiunea de vămuire pentru un autoturism marca Volkswagen Passat, cu seria WWZZ3BZYP290316, aplicând un coeficient de taxă vamală de 0% și nu taxa vamală de 30%.

Ulterior prin adresa nr.2680 din 04 aprilie 2003 Biroul Vamal [nume] a solicitat Autorității Naționale a Vămilor să verifice în cadrul procedurii de control a posteriori certificatul de origine EUR 1 nr. D239009, importator [nume].

Referitor la certificatul de origine, în cauză prin adresa nr. [nume] din 13 ianuarie 2005 Autoritatea Națională a Vămilor a comunicat că „administrația vamală germană ne informează că exportatorul menționat în caseta 1 nu a fost găsit și ca atare nu se poate confirma originea preferențială a autoturismului în cauză și deci acesta nu poate beneficia de regim tarifar preferențial. Într-o atare situație, petiționarul nu s-a conformat dispozițiilor art.45 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României aprobat prin H.G. nr.1114/2001 care prevăd că „declarația vamală de import se depune la autoritatea vamală împreună cu următoarele documente: a) documentul de transport al mărfurilor; b) factura în original sau în copie, ori alt document pe baza căruia se declară valoarea în vamă a mărfurilor; c) declarația de valoare în vamă; d) documentele necesare aplicării unui regim tarifar preferențial sau altor măsuri derogatorii de la regimul tarifar de bază; e) orice alt document necesar aplicării dispozițiilor prevăzute în normele legale specifice care reglementează importul bunurilor”.

Susținerea petiționarului potrivit căreia faptul că exportatorul nu a fost găsit nu demonstrează că autoturismul în cauză nu este de origine comunitară, nu poate fi reținută întrucât Protocolul referitor la definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de aplicare administrativă, anexă la Acordul European, instituind o asociere între România, pe de o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora pe de altă parte, prevede obligația exportatorului menționat în certificatul EUR 1 nr.D239009 de a prezenta autorității vamale

germane, atunci când i se solicită acest lucru, documentele care dovedesc caracterul al autoturismului exportat.

În acest sens art.17 din actul normativ menționat prevede că „exportatorul care eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 trebuie să prezinte oricând, la autorităților vamale ale țării exportatoare, în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al mărfurilor în cauză, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol”.

Totodată certificatul EUR 1 nr. D 827873 eliberat *a posteriori* de către vama germană nu justifică dovada că autoturismul marca Volkswagen Passat are origine preferențială, acesta prezintă date diferite față de certificatul EUR 1 nr. D 239009, în baza căruia a fost efectuat vămuirea și s-a acordat regim tarifar preferențial, exportatorii înscrși în casele diferite.

De altfel, în cauza de față eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor a fost nu se justifică, întrucât nu ne aflăm în nici una dintre situațiile prevăzute de art 18 din Protocolul respectiv : nu a fost eliberat în momentul exportului din cauza unor erori, de involuntare ori circumstanțe speciale; se demonstrează autorităților vamale că a fost emis un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, dar nu a fost acceptat la import din motive tehnice.

Referitor la majorările de întârziere, dobânzi în sumă de 3.000.000 lei și penalități de întârziere în sumă de 1.000.000 lei rezultă că acestea au fost calculate prin actul nr.7/2005 martie 2005 și procesul verbal privind calculul penalităților conform O.G.nr.92/2003 Codul de procedură fiscală.

Pentru stabilirea acestor sume s-a avut în vedere actul constatator nr. 1/2005 din 15 martie 2005 prin care s-au calculat diferențele de debit în sumă de 1.000.000 lei alcătuite din 200.000 lei taxe vamale, 200.000 lei accize și 600.000 lei TVA, ca urmare a conștientizării că „a posteriori” privind importului autoturismului marca Volkswagen Passat care nu beneficiază de regim tarifar preferențial nefiind originar din Comunitatea Europeană.

Potrivit art.61 alin.1 din Legea nr.191/1997, privind Codul Vamal al României, „autoritatea vamală are dreptul ca într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de import să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor”. Quantumul drepturilor de import stabilește pe baza elementelor de taxare, din momentul nașterii datoriei vamale.

La rândul său art.15 lit. a din legea nr.345/2002, în vigoare la data efectuării operațiunii dispunea că „pentru operațiunile de import, obligația de plată a T.V.A. ia naștere odată cu înregistrarea declarației vamale, iar art. 41 lit.b din O.U.G. nr.158/2001, privind regimul accizelor, stabilește că faptul generator al accizelor îl constituie data înregistrării declarației vamale de import pentru produsele importate.

Prin urmare, în cauza de față sunt îndeplinite dispozițiile art.133 din Regulamentul vamal, potrivit cărora tariful vamal de import pentru bunurile aparținând persoanelor fizice este cel în vigoare la data înregistrării acestora la birourile vamale sau pentru cele care nu sunt supuse înregistrării acestora la data prezentării lor la unitatea vamală.

Față de dispozițiile legale citate, rezultă că organul fiscal a calculat corect dobânzi și penalitățile de întârziere, deoarece, conform art.108 alin.1 din O.G.nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală „pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

În ceea ce privește solicitarea reclamantului de a se anula procesul verbal nr. 1/2005 din 15 martie 2005 privind calculul sumelor prevăzute prin titlul executoriu și somația de plată nr. 1/2005 din 15 martie 2005, instanța reține că reclamantul datorează sumele respective și neacordarea regimului tarifar preferențial pentru bunul importat, motiv pentru care anularea acestora nu se justifică.

De asemenea, neîntemeiată este și solicitarea de a se suspenda executarea silită și de a se soluționa definitiv și irevocabilă a cauzei, față de faptul că tribunalul a constatat că actele administrative ce se contestă.

Examinând și din oficiu actele administrative contestate, instanța nu constată că au fost
resocotite dispoziții legale de ordine publică care să justifice desființarea acestora.
Așa fiind, tribunalul urmează să respingă acțiunea în contencios administrativ, formulată
de reclamant ca nefondată și să mențină actele administrative contestate, ca fiind legale.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea formulată de către [nume], din [localitate],
strada [adresa], nr. [nr.], județul [județ], în contradictoriu cu DIRECȚIA GENERALĂ
A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI [județ], cu sediul în [adresa] strada General
nr. [nr.], județul [județ], AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VAMILOR, cu sediul în
strada [adresa] nr. [nr.], DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ [județ], cu
sediul în mun. [localitate] strada [adresa] nr. [nr.], județul [județ], BIROUL VAMAL [județ], cu
sediul în mun. [localitate], strada [adresa] nr. [nr.], județul [județ], privind anularea
deciziei nr. [nr.] din [data] 2005 emisă de D.G.F.P. Valcea, actul constatator nr. [nr.] din
2005, actul de stabilire a dobânzilor nr. [nr.] din 16 martie 2005, actul de stabilire a penalităților
nr. [nr.] din 16 martie 2005, emise de Biroul Vamal [județ], procesul verbal nr. [nr.] din
aprilie 2005 și somația de plată nr. [nr.] din 12 aprilie 2005, emise de Direcția Regională
Vamală [județ], ca nefondată.

Definitivă.
Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică astăzi 06 iunie 2006 la sediul Tribunalului [județ]

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Red. [nr.]
Dact. [nr.]
Ex. 7/12345.